

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 24. Heraclii Obitus. Constantinus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

celeberrimæ eruditionis, quem ideo c. Sæculum VII
 tiam Amrulfus magni æstimabat. Cum A. C. 640.
 igitur Joannes petiisset sibi donari libros,
 qui in Bibliothecis Alexandrinis servaban-
 tur, dicens, hos Musulmannis nullam
 referre utilitatem, respondit Amrulfus,
 quod suo arbitrio de his libris decerne-
 re non liceret, sed expectanda Califæ
 mandata. Postquam vero de hac re ad
 Omarum perscripsit, respondit ille: *Si,*
quæ in his libris continentur, Libro Di-
vino consentanea sunt, sufficit nobis Li-
ber Divinus; si autem habent aliqua Li-
bro Divino adversa, perinde non opus est
his libris; itaque perdendi sunt. Ergo
 jubente Amrulfo infinita hæc volumina
 ad thermas Alexandrinæ Civitatis da-
 mnantur, atque ad succendendum ignem,
 quamvis balneorum quatuor millia nu-
 merarentur, sex omnino mensium spatio
 suffecerunt.

§. XXIV.

Heraclii obitus. Constantinus Im-
perator.

Joannes Papa ad Pirrhum Patriarcham
 Constantinopolitanum scribens Ecce-
 sin iterato condemnavit; quod ubi He-
 raclius Imperator intellexit, litteris ad
 Papam datis locutus est in hunc mo-
 dum: *Ecclēsis non est opus meum. Nec*
Hist. Ecclesiast. Lib. IX. E eam *Acta S.*
Max. n. II.
p. 38.

Sæculum VII *eam dictavi, nec ut conscriberetur ego*
A. C. 641. *jussi, sed Sergius Patriarcha eam com-*
posuit annis quinque, antequam ex O-
riente redirem, atque Constantinopolim
reversum rogavit, ut meo nomine edere-
tur, & mea manu signata, id denique
ipsius precibus dedi. Nunc vero, cum
videam, inde disceptationes oriri, om-
nibus notum facio, me hujus Scripti
Auctorem non esse. Ex eo tempore ne-
mo non cognovit, Auctorem Ecclēsis
esse Sergium, nec minus in Oriente
quam in Occidente plerisque scandalo
fuit. Severiani hac perlecta Ecclesiæ Ca-
tholicæ illudebant, in balneis & popinis
dicentes: Calcedonenses, cum Nestoria-
ni essent, errorem dedocti Veritatem a-
gnoverant, nobiscum consitentes unicam
Operationem & ex consequenti unicam
in Jesu Christo Naturam. Nunc ve-
ro pœnitent, rectam fidem fuisse confes-
fos, & in Jesu Christo nec unam nec
duas Operationes affirmant.

S. Niceph.
hist. p. 18.

Interim Heraclius Imperator hydro-
 pe laborans immaniter intumuit, ita ut
 urina erumpens in decumbentis faciem
 spargeretur, quod aliqui vindictam Di-
 vinam esse putarunt, immissam ob ince-
 stas nuptias, quas cum Martina Nepte
 sua, Sergio Patriarcha nequicquam con-
 tra nitente inierat. Tandem extinctus
 est undecimo Martii anno 641. Indi-
 ctione

ctione decima quarta anno ætatis sexage-
 simo sexto, Regni sui trigesimo, & se-
 pulchrum triduo apertum mansit Evnuchis
 excubantibus, ut jusserat, forte quod ti-
 muisset, ne vivus tumulo inferretur.

Heraclio fatis functo Constantinus
 filius ejus primogenitus, ex prima uxore
 Eudocia natus, solus Imperator pro-
 clamatur. Ad eum Philagrius Ærario
 præfectus detulit, Heraclio ægrotante,
 multas pecunias apud Pirrhum Patriar-
 cham fuisse depositas, Martinæ Impera-
 tricis subsidium, si eam Imperator Privi-
 gnus suus e Regia migrare juberet. Ita-
 que Constantinus Pirrhum ad se accersi-
 tum & reluctantem pecunias restituere
 compulit. Sed ecce! Constantinus
 ægrotare cœpit, & mortuus est annos
 natus viginti novem, cum viginti & o-
 cto cum Patre regnasset, at post mor-
 tem ejus, solum centum & tribus die-
 bus, id est, paulo amplius quam tribus
 mensibus. Expiravit igitur 29. Junii
 eodem anno 641. & vulgo creditum,
 Martina Noverca mandante venenum Ju-
 veni fuisse propinatum.

Cum Martina per aliquot menses
 cum filio suo Heraclio seu Heracleona
 regnasset, alia factione partes alterius He-
 raclii & Constantino geniti fortiter
 tuente compulsus est Heracleonas con-

Sæculum VII
 A. C. 641.

Theoph. an.
 31. p. 283.

Sæculum VII
A. C. 641.

Heracleonas
Imperator.

sentire, ut ille a Pirrho Patriarcha coronaretur, qui ex nomine Patris sui dictus est Constantinus seu potius Constans, nam sub isto nomine notissimus est. Pirrus vero, cum plebis in se furentis vesaniam pertimesceret, noctu Ecclesiam ingressus, omnes res Sacras veneratus est, tumque detracto sibi Pallio & super Altare posito dixit: *Recedo a populo rebellis, sed non ab dico Sacerdotium.* Postquam deinde in domo piissimæ cujusdam mulieris delituisset, captata occasione Calcedonem, & inde in Africam navigavit. Eo depulso in Sedem Patriarchalem Constantinopolitanam immisus est Paulus Presbyter & Magnæ Ecclesiæ Oeconomus, mense Octobri Indictione decima quinta eodem anno 641. Is quoque Monothelitarum Hæresin sectabatur, illamque Sedem annis tredecim obtinuit. Haud multo post tempore ex Senatus Decreto Martinam prius lingua, & Heracleonam naribus mutilatis in exilium miserunt. Itaque Constans, Heraclii Nepos, solus Imperium consecutus annis viginti septem regnavit.

§. XXV.

Honorius defensus a Joanne IV.

Ubi ad Joannem Papam delatum fuit, Constantinum Heraclio Parenti suo success-